

ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΣΕ ΚΑΙΡΟΥΣ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ

Ευγενία Κουνιάκη¹, Μαρία Παρασκευά²

^{1,2} Δικηγόρος

Εισαγωγή

Η υπεράσπιση των δικαιωμάτων των προσφύγων στην ελληνική και ευρωπαϊκή πραγματικότητα αποτελεί ένα ιδιαίτερα δύσκολο εγχείρημα. Η ματαίωση που βιώνουν οι αιτούντες διεθνή προστασία, οι πρόσφυγες, αλλά και οι υπερασπιστές των δικαιωμάτων των προσφύγων, συνιστούν μια πραγματικότητα που είναι απόρροια της απογύμνωσης των προσφύγων από τα βασικά δικαιώματα τους. Η βία, σωματική, ψυχολογική ή επιστημολογική, που ασκείται στους/στις πρόσφυγες και όχι μόνο στις χώρες καταγωγής τους από τις οποίες θέλουν να διαφύγουν, αλλά και από τις χώρες στις οποίες προσπαθούν να φτάσουν ή έχουν φτάσει, είναι μια σκληρή πραγματικότητα. Όσοι και όσες από εμάς ασχολούμαστε με την υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους, βρισκόμαστε αντιμέτωποι και αντιμέτωπες με μία σκληρά επιθετική πολιτική απέναντι στους πρόσφυγες και στις προσφύγισες. Η μετατροπή τους σε εργαλείο διαπραγμάτευσης από όλες τις πλευρές, με κυρίαρχη, όμως, την Ευρωπαϊκή Ένωση, η μετατροπή τους, ανάλογα με τις πολιτικές σκοπιμότητες της περιόδου σε εν δυνάμει κίνδυνο και απειλή, η ολοένα και πιο βίαιη απογύμνωση τους από τα βασικά δικαιώματα των προσφύγων, όπως αυτά διαμορφώθηκαν με τη Συνθήκη της Γενεύης και τα υπόλοιπα διεθνή κείμενα και πρωτόκολλα μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, διαμορφώνουν ένα παρόν και μέλλον βαρβαρότητας, κυνισμού και παράνοιας.

Το παρόν κείμενο αποτολμά να αναλύσει τη νομική κατάσταση των προσφύγων στην Ελλάδα, από την ψήφιση του Ν.4636/2019 και έπειτα, καθώς και τη σταδιακή απογύμνωση των αιτούντων διεθνή προστασία και των προσφύγων από τα βασικά δικαιώματα τους. Εν συνεχεία, επικεντρώνεται στο έτος 2020 και στο πώς η λεγόμενη κρίση στον Έβρο, αλλά και η πανδημία, καθόρισαν και συνεχίζουν να επηρεάζουν τη διαχείριση των προσφύγων. Ακολουθεί μία σύντομη αναφορά στην ευρωπαϊκή συμφωνία για το άσυλο και τη μετανάστευση, ενώ, στο τέλος, η εργασία καταλήγει σε κάποια συμπεράσματα, όπως επίσης και στις δυνατότητες που έχουμε να

αμφισβητήσουμε δημόσια - και στην πράξη - αυτήν την αντιπροσφυγική πολιτική της βαρβαρότητας, προτάσσοντας την υποδοχή, ένταξη και διαπολιτισμική ανταλλαγή αντί της αποτροπής, εργαλειοποίησης και θανατοπολιτικής απέναντι στους πρόσφυγες.

I. Η σταδιακή απογύμνωση των προσφύγων από τα δικαιώματά τους

α. Το νομικό πλαίσιο από τον Ν. 4636/2019 μέχρι και την ΚΥΑ της 7ης Ιουνίου 2021

Ο νόμος 4636/2019 «περί διεθνούς προστασίας και άλλες διατάξεις», που ψηφίστηκε την 1.11.2019 και άρχισε να εφαρμόζεται στις 1.1.2020, προσανατολίστηκε στο να θέσει εκτός διαδικασιών ασύλου έναν μεγάλο αριθμό προσώπων, μέσα από διαδικαστικές νομοθετικές αλλαγές και τεχνάσματα. Σε αυτόν τον προσανατολισμό, εντάσσονται οι συντμήσεις των προθεσμιών για τις αιτήσεις ακύρωσης, καθώς και στην κατάθεση προσφυγής στις διαδικασίες συνόρων και την ταχύρρυθμη διαδικασία. Εν συντομία, παραθέτουμε μια ακολουθία νομοθετικών αλλαγών, που αποδεικνύουν μια, ιδιαίτερα πολύπλοκη και αποθαρρυντική για τους αιτούντες διεθνή προστασία, σειρά ενεργειών: (i) η πρόβλεψη ένταξης των ασυνόδευτων ανηλίκων στην ταχύρρυθμη διαδικασία, (ii) η υποχρέωση αναγραφής συγκεκριμένων λόγων προσφυγής στο δικόγραφο προσφυγής, υποχρέωση που απαιτεί νομικές γνώσεις και νομική συνδρομή, αφαιρώντας, με αυτόν τον τρόπο, τη δυνατότητα από τους ίδιους τους αιτούντες να αμφισβητήσουν την απορριπτική απόφαση, με κίνδυνο, αν το πράξουν, να απορριφθούν οι προσφυγές τους ως απαράδεκτες, (iii) η υποχρέωση της αυτοπρόσωπης παρουσίας κατά τη συζήτηση της προσφυγής ή αποστολής εγγράφου που πιστοποιεί τον τόπο διαμονής, δύναται να σημαίνει και σημαίνει την απόρριψη των προσφύγων ως απαράδεκτων. Η υποχρεωτικότητα αυτή της αυτοπρόσωπης παρουσίας μόνο τιμωρητικά φαίνεται πως λειτουργεί, δεδομένης της δυσκολίας ενημέρωσης σχετικά με την ημερομηνία εξέτασης της προσφυγής, αλλά, κυρίως, της δυσκολίας μετάβασης στον τόπο εξέτασης από διαφορετικές και πολύ μακρινές δομές φιλοξενίας ή αστεγίας στην Ελληνική επικράτεια. Ενδεικτική της τιμωρητικής αυτής λογικής είναι η αιτιολόγηση ότι «σε περίπτωση μη αυτοπρόσωπης εμφάνισης του αιτούντος ή μη αποστολής της βεβαίωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 78 τεκμαίρεται ότι, ο αιτών υπέβαλε την προσφυγή μόνο για να καθυστερήσει ή να εμποδίσει την εκτέλεση

προγενέστερης ή επικείμενης απόφασης απέλασης ή με άλλον τρόπο απομάκρυνσής του και η προσφυγή απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη, (iv) ο υποχρεωτικός ορισμός του πληρεξουσίου και ως αντικλήτου, στον οποίο μπορούν να γίνουν οι επιδόσεις, μετακυλύει τα κενά της διοίκησης στους πληρεξουσίου δικηγόρους, με κίνδυνο να χάνονται προθεσμίες και το βάρος να επιβαρύνει τον/την αιτούντα/αιτούσα και τον πληρεξούσιο Δικηγόρο και όχι την Διοίκηση, (v) η μη πραγματοποίηση συνέντευξης στις μεταγενέστερες αιτήσεις ασύλου λειτουργεί αποδυναμωτικά του μεταγενέστερου αιτήματος, (vi) η δυνατότητα, επίσης, διεξαγωγής συνέντευξης από προσωπικό της EASO ή της ΕΛΑΣ ή των ενόπλων δυνάμεων, (vii) η αλλαγή της σύνθεσης των Ανεξαρτήτων Επιτροπών Προσφυγών, οι οποίες αποτελούνται πια μόνο από τρεις δικαστικούς λειτουργούς αντί για δύο δικαστές και ένα μέλος της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ. Η νομοθετική αυτή αλλαγή, σε συνδυασμό με την ανάθεση της αρμοδιότητας εκδίκασης των αιτήσεων ακύρωσης από το Μονομελές Διοικητικό Πρωτοδικείο, είναι ιδιαίτερα προβληματική, από άποψη σεβασμού των διαδικαστικών εγγυήσεων κατά την εξέταση των αιτημάτων διεθνούς προστασίας, καθώς ένας δικαστής καλείται να κρίνει την απόφαση τριών δικαστών, του ενός εξ αυτών, μάλιστα, ιεραρχικά ανώτερου.

Τέλος, (viii) η δυνατότητα περιορισμού ή διακοπής των υλικών συνθηκών υποδοχής σε σειρά περιπτώσεων που οι Αρχές κρίνουν ότι οι αιτούντες δεν συνεργάζονται με τις αρχές, καθώς και η υποχρέωση αποχώρησης από τις Ανοικτές Δομές Υποδοχής και Φιλοξενίας εντός 6 μηνών για τους αναγνωρισμένους πρόσφυγες ή, μετέπειτα, εντός τριών μηνών από την αναγνώριση τους, αποτέλεσαν τη νομοθετική πρόβλεψη για την αφαίρεση του δικαιώματος στη στέγαση για χιλιάδες πρόσφυγες και την απαρχή των εξώσεων από τα διαμερίσματα και τις δομές φιλοξενίας.

Ο προσανατολισμός του νομοθετικού πλαισίου με αιχμή του δόρατος την επιτάχυνση των διαδικασιών που έχουν ως στόχο την έξοδο χιλιάδων προσώπων από τις διαδικασίες ασύλου, με συνοπτικές διαδικασίες και διαδικαστικά τεχνάσματα, είχε εγείρει μια σειρά αντιδράσεων του νομικού κόσμου, των συμβασιούχων υπαλλήλων της Υπηρεσίας Ασύλου και των ανθρωπιστικών οργανώσεων. Οι ανησυχίες γι' αυτόν τον προσανατολισμό, δυστυχώς, επιβεβαιώθηκαν και συνεχίζουν να επιβεβαιώνονται κάθε μέρα.

Ο νόμος 4686/2020, που ψηφίστηκε στις 12.5.2020, με τίτλο «Βελτίωση της μεταναστευτικής νομοθεσίας, τροποποίηση διατάξεων των νόμων 4636/2019 (Α' 169), 4375/2016 (Α' 51), 4251/2014 (Α' 80) και άλλες διατάξεις», συνεχίζει στην προηγούμενη κατεύθυνση. Εν συντομία, παραθέτουμε μερικές σημαντικές διατάξεις: (i) γενικεύει και κανονικοποιεί

τη διοικητική κράτηση των υπηκόων τρίτων χωρών που βρίσκονται σε διαδικασίες επιστροφής, ενώ η εφαρμογή εναλλακτικών της κράτησης μέτρων γίνεται μόνο υπό προϋποθέσεις (κατ' εξαίρεση), σε αντίθεση με το γράμμα και πνεύμα της Οδηγίας για τις Επιστροφές, (ii) καταργείται η δυνατότητα των Ανεξάρτητων Επιτροπών Προσφυγών να παραπέμπουν στο Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου για την έκδοση άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, αποκλείοντας από την πρόσβαση στο δικαίωμα παραμονής στη χώρα, ατόμων που δεν είναι δικαιούχοι διεθνούς προστασίας, αλλά έχουν το δικαίωμα παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους (πχ. οι ασυνόδευτοι ανήλικοι, οι πάσχοντες από σοβαρά προβλήματα υγείας κλπ) και (iii) η επίδοση των αποφάσεων επί των αιτημάτων διεθνούς προστασίας μπορεί πλέον να γίνεται και μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Στη διάταξη αυτή ελλοχεύει σοβαρός κίνδυνος αποκάλυψης ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων σε λάθος πρόσωπα. Η επίδοση θεωρείται ότι συντελέστηκε μετά την πάροδο 48 ωρών από την αποστολή του email, γεγονός που σημαίνει - σε συνδυασμό με το ότι μεγάλο μέρος του πληθυσμού δεν έχει συνεχή πρόσβαση στο διαδίκτυο - ότι πολλοί αιτούντες που λαμβάνουν απορριπτική απόφαση θα κινδυνεύουν να χάσουν την ήδη σύντομη προθεσμία για άσκηση προσφυγής, ενώ πολλές φορές υπάρχει περίπτωση να μην κατανοούν τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθήσουν στη συνέχεια, για την κατάθεση προσφυγής.

Το **2021** αποτελεί τη χρονιά που το δικαίωμα στη διεθνή προστασία αφαιρείται σχεδόν ολοκληρωτικά από την πλειοψηφία των αιτούντων άσυλο που βρίσκονται στην Ελλάδα. Αναλυτικότερα, στις 29.1.2021 εκδίδεται η κοινή υπουργική απόφαση¹¹ του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου και του Αναπληρωτή Υπουργού Εξωτερικών, σύμφωνα με την οποία το Πακιστάν και το Μπαγκλαντές προστίθενται στον κατάλογο ασφαλών χωρών καταγωγής, διαμορφώνοντας έτσι το πεδίο για ταχείς απορρίψεις των αιτημάτων διεθνούς προστασίας αυτών των χωρών.

Στις **7.6.2021** εκδίδεται η κοινή υπουργική απόφαση¹² του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου και του Υφυπουργού Εξωτερικών, που ορίζει την Τουρκία ως ασφαλή τρίτη χώρα, για τους αιτούντες διεθνή προστασία από Συρία, Αφγανιστάν, Πακιστάν, Μπαγκλαντές, Σομαλία. Η ΚΥΑ, αν και δεν ορίζεται ρητά, έχει αναδρομική ισχύ, καθώς εφαρμόζεται στην πράξη

¹¹ Κοινή Υπουργική Απόφαση 778/2021 - ΦΕΚ 317/Β/29-1-2021 - Πρόσφυγες - Πολιτικό Ασυλο (e-nomothesia.gr)

¹² <https://www.e-nomothesia.gr/kat-allodapoi/prosphuges-politiko-asulo/koine-upourgike-apophase-42799-2021.html>

και σε όσους αιτούντες διεθνή προστασία βρίσκονται στην Ελλάδα και δεν έχουν δώσει ακόμα συνέντευξη, ήτοι το μεγαλύτερο ποσοστό των αιτούντων, δεδομένου ότι η πανδημία καθυστέρησε ένα μεγάλο ποσοστό των συνεντεύξεων.

Στις **18.6.2021** τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση¹³ το προτεινόμενο από το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου νομοσχέδιο, με τίτλο: «Αναμόρφωση διαδικασιών απελάσεων και επιστροφών πολιτών τρίτων χωρών, ζητήματα αδειών διαμονής και διαδικασιών χορήγησης διεθνούς προστασίας και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου και Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη». Συνοπτικά αναφέρουμε μερικά στοιχεία που δείχνουν εκ νέου έναν προσανατολισμό προς τις απελάσεις και την κράτηση, καθώς και την ξεκάθαρη ανάληψη περισσότερων αρμοδιοτήτων από την Ελληνική Αστυνομία στο πεδίο του προσφυγικού. Συγκεκριμένα:

(α) Η «ενοποίηση» των εννοιών επιστροφή/απέλαση και η πρόβλεψη για μια αδιάκριτη έκδοση αποφάσεων απέλασης εις βάρος ατόμων που εμπίπτουν στο καθεστώς του αιτούντος άσυλο. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι αιτούντες άσυλο εμπίπτουν πάντοτε στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας επιστροφών και ως εκ τούτου δεν είναι δυνατό να εκδίδεται εις βάρος τους απόφαση απέλασης (N 3386/2005), αλλά μόνο απόφαση επιστροφής (N 3907/2011). Επιπροσθέτως, η εν λόγω πρόβλεψη είναι εξαιρετικά προβληματική, γιατί για τους νεοεισερχόμενους στα νησιά και τον Έβρο χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις προβλέπεται η υπαγωγή τους σε διαδικασίες υποδοχής και ταυτοποίησης (αρ. 14, παρ. 1 N 4375/2016, αρ. 39, παρ. 1 N 4636/2019), ενώ η έκδοση εις βάρος τους αποφάσεων απέλασης θα οδηγούσε εκτός των άλλων και σε καταστρατήγηση εκ μέρους της διοίκησης των θεμελιωδών εγγυήσεων που παρέχει ο N 4636/2019 στους αιτούντες άσυλο, μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας ασύλου τους, και θα τους έθετε σε κίνδυνο επαναπρώθησης ή συλλογικών απελάσεων.

β) Ο περιορισμός των κατηγοριών των δομών υποδοχής, ταυτοποίησης και φιλοξενίας της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 4375/2016 από έξι (6) σε τρεις (3) και ειδικότερα στα Κέντρα Υποδοχής και Ταυτοποίησης (Κ.Υ.Τ.), στις Δομές Φιλοξενίας και στις Κλειστές Ελεγχόμενες Δομές, «οι οποίες αποκτούν ένα πολυλειτουργικό χαρακτήρα καθώς εντός της έκτασης τους

¹³ Σχέδιο Νόμου «Αναμόρφωση διαδικασιών απελάσεων και επιστροφών πολιτών τρίτων χωρών, ζητήματα αδειών διαμονής και διαδικασιών χορήγησης διεθνούς προστασίας και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου και Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη» | Μετανάστευσης και Ασύλου (opengov.gr)

λειτουργούν διακριτές εγκαταστάσεις προσωρινής φιλοξενίας και ειδικές εγκαταστάσεις κράτησης, ώστε να δημιουργείται ένας σαφής και ασφαλής χώρος διαμονής των υπηκόων τρίτων χωρών με σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα...». Σε διακριτούς χώρους εντός των ανωτέρω δομών, δύναται να λειτουργούν Κέντρα Υποδοχής και Ταυτοποίησης (Κ.Υ.Τ.), Κλειστές Δομές Προσωρινής Υποδοχής, Προαναχωρησιακά Κέντρα Κράτησης Αλλοδαπών (ΠΡΟ.ΚΕ.Κ.Α.), καθώς και ξεχωριστοί χώροι με τις κατάλληλες προδιαγραφές για την παραμονή υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών που ανήκουν στις ευάλωτες ομάδες της παραγράφου 8 του άρθρου 14 του ν. 4375/2016. Η εν λόγω πρόβλεψη εγείρει ανησυχία για τη μετατροπή όλων των δομών φιλοξενίας σε κλειστές, ελεγχόμενες δομές με ενταγμένα μέσα σε αυτές κέντρα κράτησης, τα οποία θα υπάγονται και στην Αρμοδιότητα του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και της Ελληνικής Αστυνομίας, με πιθανότατη αυστηροποίηση και διαφοροποίηση του στόχου και του πλαισίου από μια ενταξιακή διαδικασία σε μια εκτεταμένη κράτηση.

β. Η συστηματική παραβίαση της αρχής της μη επαναπροώθησης

Άρθρο 33 της Σύμβασης της Γενεύης: Απαγορεύεται η απέλαση ή επαναπροώθηση.

1. Ουδεμία Συμβαλλομένη Χώρα θα απελαύνει ή θα επαναπροωθεί, καθ' οιονδήποτε τρόπον, πρόσφυγας, εις τα σύνορα εδαφών ένθα η ζωή ή ελευθερία αυτών απειλούνται δια λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων.

Άρθρο 21 του Ν.4636/2019 Προστασία από την απομάκρυνση

1. Οι αρμόδιες αρχές σέβονται την αρχή της μη επαναπροώθησης σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Χώρας

Ενόψει της κατάληψης της εξουσίας από τους Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν, ο Υπουργός Μετανάστευσης και Ασύλου στην Ελλάδα δήλωσε: «Στους τελευταίους 12 μήνες έχουμε δείξει στην πράξη ότι ξέρουμε να φυλάμε τα σύνορά μας και η **μείωση των ροών** έχει φτάσει στο **96%**. Έχουμε μόνο 4.500 αφίξεις το 2021 σε σχέση με 15.000 πέρυσι και 72.000 το 2019, άρα είναι ξεκάθαρο ότι είμαστε σε πλήρη ετοιμότητα προστασίας των δικών μας συνόρων¹⁴» (CNN Greece, 16/08/2021). Η δήλωση αυτή

¹⁴ <https://www.cnn.gr/politiki/story/278049/mitarakis-gia-afganistan-h-ellada-den-tha-einai-pyli-eisodoy-gia-ena-neo-kyma-prosfygon>

ενέχει μια διπλή, ωμή και στυγνή, παραδοχή των επαναπροωθήσεων, σε αντίθεση με την μέχρι τώρα επιχειρηματολογία και προσπάθεια συγκάλυψής τους από την επίσημη πολιτική ηγεσία. Τη χαρακτηρίζουμε ως “διπλή”, γιατί, εκτός από την παραδοχή των συνεχών αποτροπών και επαναπροωθήσεων στα σύνορα του Έβρου και στο Αιγαίο, η συγκεκριμένη δήλωση, τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, οπότε και απεγνωσμένοι κάτοικοι του Αφγανιστάν, κρέμονται στις ρόδες των αεροπλάνων για να διαφύγουν από τη χώρα, καταδεικνύει ότι ο διαχωρισμός περί ασφαλών και μη ασφαλών χωρών καταγωγής και ανθρώπων με υψηλό προσφυγικό προφίλ ή όχι είναι παντελώς αδιάφορος για την πολιτική ηγεσία και απλώς χρησιμοποιείται για να αποκρύψει το μέγεθος της αντιπροσφυγικής πολιτικής που έχει αρχίσει να διαμορφώνεται καιρό τώρα, σε ευθυγράμμιση με τις πιο συντηρητικά ακραίες απόψεις χωρών, όπως η Ουγγαρία. Δεύτερον, είναι δείγμα μιας παρανοϊκής βαρβαρότητας που δεν αντιλαμβάνεται ότι μια οργανωμένη, στελεχωμένη υποστήριξη των ανθρώπων που βρίσκονται σε κίνδυνο και απελπισία, με άλλα λόγια, η υποδοχή, προστασία και ένταξή τους, μόνο προς όφελος των ευρωπαϊκών κοινοτήτων μπορεί να είναι.

Το πόρισμα της αυτεπάγγελτης έρευνας του Συνηγόρου του Πολίτη για τις «καταγγελλόμενες επαναπροωθήσεις στην Τουρκία αλλοδαπών που είχαν εισέλθει στην Ελλάδα αναζητώντας διεθνή προστασία»¹⁵ διαπιστώνει «στα καταγγελλόμενα περιστατικά που διερεύνησε, την επανάληψη μιας διαχρονικά σταθερής πρακτικής, σύμφωνα πάντα με τις καταγγελίες. Διαπιστώνει επίσης την σταθερή πεποίθηση των καταγγελλόντων, ότι στις καταγγελλόμενες επαναπροωθήσεις υπήρξε εμπλοκή ή ευθύνη της πολιτείας σε επίπεδο επιχειρησιακού σχεδιασμού, υλικοτεχνικής και κτιριακής υποδομής, και αυτουργών. Σημειώνει, τέλος, ότι η ανταπόκριση των αρμόδιων υπηρεσιών της αστυνομίας στις καταγγελίες πολιτών τρίτων κρατών και οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών για παράνομες επαναπροωθήσεις, είχε τις περισσότερες φορές τη μορφή τυπικής επιστολής με παρόμοια χαρακτηριστικά».

Το ζήτημα των επαναπροωθήσεων¹⁶, μέσα από πληθώρα αποδεικτικών υλικών, μαρτυριών, καταγγελιών, παρεμβάσεων μη κυβερνητικών οργανώσεων, μελών του ελληνικού και ευρωπαϊκού κοινοβουλίου έχει έρθει πολλάκις στη δημοσιότητα, στο ευρωπαϊκό κοινοβούλιο, όπως και

¹⁵ https://www.synigoros.gr/resources/060521-pushbacks-interim-report_gr.pdf

¹⁶ <https://www.humanrights360.org/el/i-katapatisi-ton-dikaiomaton-ton-prosfygon-stin-elladapoy-to-prisma-tis-eyropaikis-symfonias-gia-to-asylo-kai-ti-metanasteysis-paleyontas-me-to-skotadi/#2>

<https://www.humanrights360.org/defending-human-rights-in-times-of-border-militarization/#4>

σε διεθνή fora. Είναι ένα αδιαμφισβήτητο γεγονός, το οποίο έχει πάρει τέτοια έκταση, ώστε υπάρχουν σοβαρές και τεκμηριωμένες καταγγελίες για απαγωγές αιτούντων διεθνή προστασία, προσφύγων, αλλά και ανθρώπων χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα, μέσα από τα camp φιλοξενίας και τους δρόμους στην ενδοχώρα, και κυρίως στη Θεσσαλονίκη, και τη δια της βίας και παράνομη απομάκρυνσή τους από το ελληνικό έδαφος δια των συνόρων του Έβρου.

γ. Στέγαση σε μια λογική αποκλεισμού από τα κοινωνικά αγαθά

Η πρόσβαση σε στέγαση είναι ένα από τα βασικά αγαθά που πρέπει να παρέχει ένα κράτος στους πολίτες τρίτων χωρών, προκειμένου να ξεκινήσουν την ενταξιακή τους πορεία. Η στέγαση όμως των αιτούντων άσυλο και των προσφύγων που δεν πλαισιώνεται από περαιτέρω δράσεις κοινωνικής ενσωμάτωσης και περιορίζεται στην παροχή των ελάχιστων συνθηκών διαβίωσης, σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί μέρος ενός συνεκτικού σχεδίου ένταξης. Από το 2016¹⁷ και μετά, η συστηματική Ευρωπαϊκή πολιτική αποτροπής του πληθυσμού που βρίσκεται σε κίνηση παρατηρείται σε πολλά επίπεδα και με διαφορετικές εκφάνσεις, μεταξύ των οποίων και στην “αδυναμία” της Ελλάδας να εκπονήσει και να υλοποιήσει ένα ολιστικό σχέδιο ενταξιακής πολιτικής. Οι χρηματοδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατευθύνονται στην παροχή στέγασης κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες, χωρίς να επενδύουν σε παράλληλες δράσεις ενσωμάτωσης, με αποτέλεσμα να κατασπαταληθούν μεγάλα ποσά, χωρίς να αναπτυχθεί καμία μακροπρόθεσμη στεγαστική πολιτική και να χαθεί πολύτιμος χρόνος, τόσο σε επίπεδο ένταξης αυτού του πληθυσμού όσο και σε επίπεδο διασφάλισης της κοινωνικής συνοχής.

Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, σε συνεργασία με την Ελληνική Κυβέρνηση, την Τοπική Αυτοδιοίκηση και τις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, ανέλαβε και υλοποίησε το πρόγραμμα Στήριξης Έκτακτης Ανάγκης για την Ένταξη και τη Στέγαση (ESTIA), από το έτος 2017 μέχρι τον Ιανουάριο 2021, οπότε και η διαχείριση του προγράμματος πέρασε εξ' ολοκλήρου στην ελληνική Κυβέρνηση¹⁸. Βάσει του άρθρου 5 της ΚΥΑ 13348/2020, η πρόσβαση στις παροχές του προγράμματος λήγει αυτοδίκαια, όταν αναγνωρισθεί ο ωφελούμενος ως δικαιούχος διεθνούς

¹⁷ <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/03/18/eu-turkey-statement/>

¹⁸ Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου, ‘Δελτίο Τύπου για το ESTIA 2021’, 28 Φεβρουάριος 2021, <https://rb.gy/tutv0h>.

προστασίας ή όταν, αντιθέτως, απορριφθεί το αίτημά του, με περιθώριο 30 ημερών από την επίδοση της απόφασης¹⁹. Το ESTIA συνοδεύεται από το πρόγραμμα παροχής οικονομικού βοηθήματος (Cash assistance program),²⁰ του οποίου η διαχείριση αυτή την χρονική περίοδο περνάει στο κράτος.

Η αναγκαιότητα ενός στεγαστικού προγράμματος παραμένει αναμφισβήτητη και, πράγματι, το προαναφερθέν προσπάθησε να καλύψει ένα υπάρχον κενό στον συγκεκριμένο τομέα. Ένα στεγαστικό πρόγραμμα, όμως, που δεν πλαισιώνεται από υπηρεσίες που θα υποστηρίξουν την κοινωνική ενσωμάτωση (εκμάθηση της Ελληνικής γλώσσας, ενδυνάμωση του βαθμού ετοιμότητας για εργασία, διερεύνηση και ανάπτυξη δεξιοτήτων, στήριξη ευκαιριών ατομικής απασχόλησης και ενίσχυση της εργασιακής ετοιμότητας μέσω της παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών και της πρόσβασης σε πιστοποιήσεις σχετικές με την εργασία και της δικτύωσης με πιθανούς εργοδότες, παρακολούθηση και τακτική αξιολόγηση της προόδου ένταξης των επωφελούμενων, ώστε να διασφαλιστεί ότι θα μπορέσουν να ζήσουν αυτόνομοι στην Ελλάδα και να προετοιμαστούν για την έξοδο τους από τα διαμερίσματα, ευαισθητοποίηση των κοινοτήτων υποδοχής), τελικά αυτοακυρώνει την ύπαρξη του. Η ίδια η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, με το πρόγραμμα ESTIA, αποδέχτηκε το ρόλο του “υπεργολάβου” της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εγκλωβίστηκε σε αυτόν τον ρόλο παρέχοντας βασική στεγαστική κάλυψη (η οποία, βέβαια, ήταν υπαρκτή ανάγκη) και τελικά βρέθηκε να “υλοποιεί” εμμέσως μια πολιτική στρατηγική στέγασης που δεν περιλάμβανε υπηρεσίες κοινωνικής ενσωμάτωσης. Με τον τρόπο αυτό, ο εν λόγω πληθυσμός στεγάστηκε προσωρινά (αντιμετωπίστηκε, δηλαδή, μια άμεση ανάγκη), αλλά, παρόλα αυτά, δεν εκπαιδεύτηκε ούτε σε έναν αυτόνομο τρόπο ζωής. Κυρίως, όμως, δεν προετοιμάστηκε για την έξοδο του από τα διαμερίσματα και την επακόλουθη κοινωνική του ένταξη. Το αποτέλεσμα ήταν να επιταθεί ο κοινωνικός του αποκλεισμός και η φτώχεια του, παράγοντες που εν δυνάμει θα λειτουργήσουν ως ένα ακόμα αποτρεπτικό μέσο για να μη μεταβαίνει ο πληθυσμός αυτός στην Ευρώπη. Ταυτόχρονα, η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, αναλαμβάνοντας και την καταβολή του οικονομικού βοηθήματος χωρίς παράλληλες δράσεις κοινωνικής ενσωμάτωσης και ανάπτυξης δεξιοτήτων για την πρό-

¹⁹ “Υπουργική Απόφαση 6382/2019 (ΦΕΚ 853B’/12.03.2019)”, x.x., <https://cutt.ly/9xMuuzT>; ‘Κοινή Υπουργική Απόφαση 13348/2020 (ΦΕΚ 1199B’/07.04.2020)’, x.x., <https://cutt.ly/3xMuvGO>; ‘Κοινή Υπουργική Απόφαση 13348/2020 (ΦΕΚ 1199B’/07.04.2020)’, ‘Υπουργική απόφαση 270/2021 - ΦΕΚ Β 451/05.02.2021’, x.x., <https://cutt.ly/wxMy49h>.

²⁰ <http://estia.unhcr.gr/en/home/>

σβαση στην αγορά εργασίας, μεγέθυνε την εξάρτηση των ανθρώπων αυτών σε οικονομικές παροχές, καλλιεργώντας την ιδρυματοποίησή τους. Το μικρό ποσοστό των ωφελουμένων των προγραμμάτων αυτών, οι οποίοι έχουν αποκτήσει ΑΜΚΑ, κάρτα ΟΑΕΔ ή, ακόμη, τραπεζικό λογαριασμό²¹, σε συνδυασμό με την αστεγία στην οποία περιήλθαν οι ωφελούμενοι του προγράμματος μετά το πέρας της διαμονής τους σε αυτό, αποκαλύπτουν ακριβώς την προβληματική των προγραμμάτων αυτών, που υπολείπονται σε υπηρεσίες κοινωνικής ενσωμάτωσης και σε δράσεις προετοιμασίας για την αυτονόμηση τους και, κατά συνέπεια, και όσον αφορά στην επιτυχή έξοδο από τα προγράμματα. Είναι πλέον φανερό ότι, παράλληλα με τη στεγαστική πολιτική, όλο και περισσότερα δικαιώματα αυτού του πληθυσμού, που θα μπορούσαν να τον οδηγήσουν στην αυτονομία, συρρικνώνονται συνεχώς (ενδεικτικά αναφέρουμε ως προς την πρόσβαση στην αγορά εργασίας την αύξηση του χρόνου πρόσβασης σε έξι μήνες μετά την κατάθεση του αιτήματος ασύλου²²), ενώ, ταυτόχρονα, ολοένα και πιο μειωμένα προνοιακά επιδόματα (cash assistance) τους παρέχονται, χωρίς, συγχρόνως, να αναλαμβάνεται οποιαδήποτε δράση που θα τους οδηγήσει στην αυτονομία, με μοναδικό σκοπό την εξαθλίωση και την ενίσχυση της φτώχειας τους, ως έναν ακόμα αποτρεπτικό μηχανισμό από την παραμονή στην Ελλάδα και, τελικά, από την πρόσβαση στην Ευρώπη, αυτού του πληθυσμού.

II. Το έτος 2020, η «κρίση» στον Έβρο και η πανδημία

Το έτος 2020 αποτέλεσε σταθμό για τη διαμόρφωση της προσφυγικής πολιτικής. Η λεγόμενη “κρίση” στον Έβρο τον Φλεβάρη/Μάρτη του 2020, με την ομόχρονη εξάπλωση της πανδημίας, σήμαναν τις “καταστάσεις κρίσης” που χρησιμοποιήθηκαν επικοινωνιακά και πολιτικά, ώστε να “κατασκευαστούν” οι πρόσφυγες ως “εθνικός κίνδυνος”, “υβριδική απειλή” και “εργαλεία του Ερντογάν”. Επιπλέον, η επιβολή μέτρων απομόνωσης των προσφύγων στις χειρότερες υγειονομικά συνθήκες, αλλά και η σύγκριση των προσφύγων με τον ιό²³ και της “κρίσης” στον Έβρο με τα μέτρα για την πανδημία, θύμιζε και εξακολουθεί να θυμίζει άλλες, πιο ζοφερές εποχές της ευρωπαϊκής ιστορίας.

²¹ ‘Population breakdown in ESTIA II Accommodation Scheme’, 21 Δεκέμβριος 2020, <https://cutt.ly/CxMbyMC>.

²² Νόμος 4636/2019

²³ <https://www.humanrights360.org/the-european-and-national-asylum-policy-at-the-land-borders-of-evros/#4>

Η επικίνδυνη αυτή στροφή σε ιδεολογικά μονοπάτια που θυμίζουν τη διαχείριση του προσφυγικού στην Ουγγαρία και στις χώρες του Βίσενγκραντ, μα και ακροδεξιών κομμάτων στην υπόλοιπη Ευρώπη, μόνο ανησυχία μπορεί να προκαλέσει για το μέλλον της συνολικότερης κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και στην Ελλάδα, αλλά και γενικά στην Ευρώπη.

α. Η «κρίση» στον Έβρο και στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου

Εξετάζοντας την κρίση στον Έβρο, έχει μέγιστη σημασία να δούμε από ποια σκοπιά παρατηρούμε και αναλύουμε την κρίση. Ποια θέση, επίσης, παίρνουμε απέναντι στην απεγνωσμένη και απέλπιδα προσπάθεια των προσφύγων να εισέλθουν στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, παραμερίζοντας από την οπτική μας οποιεσδήποτε φοβικές και ηγεμονικές ρητορικές απέναντι στους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Η συζήτηση γύρω από την κρίση στον Έβρο, σε επίσημο πολιτικό επίπεδο επικεντρώθηκε σε μία πολιτικοστρατιωτική ανάλυση²⁴, όπου *«οι προσφυγικές και μεταναστευτικές ροές υποκινούμενες και υποστηριζόμενες από την Τουρκία προσπάθησαν να εισέλθουν στην Ελλάδα τόσο στο ανατολικό Αιγαίο όσο και στον Έβρο»* (Κολοβός, 05/06/2020). Σύμφωνα με αυτό το αφήγημα, *«η Ελλάδα και μια σειρά από ευρωπαϊκές χώρες, αντιμετώπισαν την κίνηση αυτή ως εχθρική πράξη, φοβούμενες για πιθανή επανάληψη της μεταναστευτικής κρίσης του 2015»*. Δυστυχώς, εκκινώντας από αυτή την αφετηρία, οι μετανάστες και οι πρόσφυγες θα αποτελούν σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή, ανάλογα με τα οικονομικά, γεωστρατηγικά και πολιτικά διακυβεύματα της εποχής, “μία υβριδική απειλή” για την ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Επίσης, στην περίπτωση που επικρατήσει η παραδοχή ότι οι απλοί, φτωχοί και απελπισμένοι άνθρωποι συνιστούν κίνδυνο που πρέπει να μας τρομάζει και όχι να μας οργανώσει στο πώς θα τους υποδεχθούμε, με το να τους παράσχουμε προστασία και να προσφέρουμε τη δυνατότητα να αξιοποιηθούν οι ικανότητες και εμπειρίες τους, τότε, δυστυχώς, βαδίζουμε σε πολύ σκοτεινά μονοπάτια. Το τελευταίο, ισχύει ακόμα και αν οι πρόσφυγες και οι μετανάστες που συγκεντρώθηκαν τον Μάρτη στα σύνορα στον Έβρο, το έπραξαν, πάντα μέσα στην απελπισία τους, μετά από παρότρυνση αστυνομικών που άνοιξαν τα κρατητήρια μεταναστών, ακόμα και αν πείστηκαν από μια παραπληροφόρηση για τυχόν άνοιγμα των ευρωπαϊκών συνό-

²⁴ <https://www.eliamep.gr/publication/%CE%BA%CF%81%CE%AF%CF%83%CE%B7-%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BD-%CE%AD%CE%B2%CF%81%CE%BF-%CE%B7-%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%83%CE%AD%CE%B3%CE%B3%CE%B9%CF%83%CE%B7/>

ρων. Η προβολή και αντιμετώπιση της κρίσης στον Έβρο με στρατιωτικούς όρους, η οποία οδήγησε σε ακόμα μεγαλύτερη στρατιωτικοποίηση της περιοχής, αλλά και της διαχείρισης του προσφυγικού και μεταναστευτικού εν γένει, δεν είναι ασύνδετη με μία συνολικότερη επένδυση στον στρατιωτικό έλεγχο και στη βιομηχανία επιτήρησης. Είναι, πράγματι, αληθές πως οι 13.000, ακόμα και οι 500.000 ή και παραπάνω άνθρωποι δικαιολογούν μια οποιαδήποτε ανησυχία σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση των 446.000.000 κατοίκων; Στο έδαφος της Τουρκίας των ογδόντα δύο εκατομμυρίων, το έτος 2020 παραμένουν σε αμφίβολο και ρευστό νομικό καθεστώς τέσσερα σχεδόν εκατομμύρια πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο²⁵.

Αν όντως, λοιπόν, η Τουρκία εργαλειοποιεί τους πρόσφυγες, για να εξασφαλίσει τα δικά της συμφέροντα, γιατί τότε να θεωρείται ασφαλής τρίτη χώρα όπως η ΚΥΑ της 7ης Ιουνίου του 2021 ορίζει για τους Αφγανούς, Σύριους, Πακιστανούς, Μπαγκλαντεσιανούς και Σομαλούς αιτούντες διεθνή προστασία που βρίσκονται στην Ελλάδα;

Το άρθρο αυτό γράφεται καθώς τον έλεγχο στο Αφγανιστάν τον παίρνουν οι δυνάμεις των Ταλιμπάν. Η Τουρκία, η αποκαλούμενη ασφαλής τρίτη χώρα για τους αιτούντες διεθνή προστασία από το Αφγανιστάν στην Ελλάδα, το έτος 2020²⁶ απέλασε 6.000 πρόσφυγες στο Αφγανιστάν. Ενόψει της κατάληψης της εξουσίας από τους Ταλιμπάν, ο επικεφαλής της τουρκικής διπλωματίας Μεχμέτ Τσαβούσογλου περιγράφει τη στρατηγική που θα ακολουθήσει η γείτονα χώρα τις επόμενες ημέρες. «Οι Ταλιμπάν ελέγχουν de facto τη χώρα. Και εμείς τώρα είμαστε σε διάλογο με όλες τις πλευρές. Και με τους Ταλιμπάν²⁷» (Η Εφημερίδα των Συντακτών, 17/08/2021). Τι θα σημαίνει αυτό για τους πρόσφυγες από το Αφγανιστάν που βρίσκονται στην Τουρκία; Από την άλλη πλευρά, η επιμονή της ελληνικής πλευράς στο ζήτημα της Τουρκίας ως ασφαλούς τρίτης χώρας και η δήλωση του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου ότι «η χώρα μας δεν θα είναι πύλη εισόδου για ένα νέο κύμα προσφύγων» είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση της Γενεύης για την προστασία των προσφύγων; Ή, απλώς, καταδεικνύει τη συμφεροντολογική ιδεολογική μεταχείριση των προσφύγων από την πλευρά της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ή, τέλος, υποδηλώνει ευθυγράμμιση με την ξενοφοβική στάση των ακροδεξιών κομμάτων στην Ευρώπη;

²⁵ <https://www.unhcr.org/tr/en/unhcr-turkey-stats>

²⁶ <https://reporting.unhcr.org/sites/default/files/Statistical%20Factsheet%20Onward%20movements%20of%20Afghan%20refugees%20March-April%202021.pdf>

²⁷ https://www.efsyn.gr/kosmos/eyropi/306730_o-rolos-tis-toyrkias-tin-epomeni-imerastoy-afganistan

Η ενασχόληση με το προσφυγικό και την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των προσφύγων και των μεταναστών γεννά μια σειρά ερωτημάτων. Γιατί σπαταλούνται τόσα χρήματα για την επιτήρηση και στρατιωτικοποίηση των συνόρων αντί για την ένταξη των προσφύγων και τις ειρηνευτικές διαδικασίες ή την αποκατάσταση των χωρών καταγωγής; Άραγε ποιοι κερδίζουν μέσα από τον πόλεμο, την καταστροφή και τις αποτροπές των προσφύγων στα σύνορα; Είναι, στ' αλήθεια, απαραίτητο να διπλασιάζεται ο προϋπολογισμός της FRONTEX στα 900.000.000 ευρώ²⁸ το έτος για να συμμετέχει ή να παρακολουθεί αμέτοχος τις επαναπροωθήσεις; Δεν θα ήταν, απλώς, πιο σημαντικό να επενδύονται αυτά τα χρήματα στην παροχή στέγης και εργασίας στους πρόσφυγες και μετανάστες; Να προσλαμβάνονται πυροσβέστες και να αγοράζονται αεροπλάνα πυρόσβεσης αντί των Zepplin για την επιτήρηση των συνόρων; Είναι, στην πραγματικότητα, όλα αυτά τα ερωτήματα ή και προτάγματα τόσο προχωρημένα και ουτοπικά που δεν μπορούν να εφαρμοστούν ή, αντίθετα, απλώς προσκρούουν σε συγκεκριμένα οικονομικά συμφέροντα και πολιτικές; Και στο σημείο αυτό, αρχίζουν να τίθενται τα ερωτήματα για εμάς τους ίδιους. Θέλουμε να συνεχίζουμε να βλέπουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση να διώχνει μέσα από βίαιες επαναπροωθήσεις, φράκτες και πανάκριβες επενδύσεις στην επιτήρηση και στην αποτροπή τους πρόσφυγες στα νότια και ανατολικά σύνορα της; Θέλουμε να είμαστε κομμάτι μιας ρατσιστικής ιδεολογικής τοποθέτησης που βλέπει τους πρόσφυγες ως "επικίνδυνους Άλλους", ιδεολογία που βασίζεται στο αποικιακό ρατσιστικό παρελθόν των κεντρικών κρατών της Ευρώπης; Ένα αποικιακό ρατσιστικό παρελθόν που αποτελεί, όμως, τις ρίζες της ναζιστικής βίας, όπως ο Enzo Traverso (2013) υποστηρίζει πολύ τεκμηριωμένα στο ομώνυμο βιβλίο του, "Οι ρίζες της ναζιστικής βίας".

Το 2020, και μετά την "κρίση" στον Έβρο, η οποία αναπαράχθηκε από τα εγχώρια ΜΜΕ υπό τον ήχο των τυμπάνων πολέμου και της εθνικής στρατιωτικής κρίσης, διαπιστώθηκε ενός είδους "πολεμική υστερία" που διήρκησε μέρες. Η έκρυθμη αυτή κατάσταση οδήγησε σε περιστατικά, όπου ένθερμοι ακροδεξιοί ντόπιοι²⁹ (Η Εφημερίδα των Συντακτών, 06/03/2021 & 10/03/2021) και Ευρωπαίοι οργάνωναν είτε πογκρόμ επαναπροωθήσεων στον Έβρο είτε προπηλακισμούς εναντίον γυναικών

²⁸ <https://www.humanrights360.org/el/i-katapatisi-ton-dikaiomaton-ton-prosfygon-stin-elladapoy-to-prisma-tis-eyropaikis-symfonias-gia-to-asylo-kai-ti-metanasteysis-paleyontas-me-to-skotadi/#4>

²⁹ https://www.efsyn.gr/politiki/paraskinia/234031_opoy-gamos-kai-hara-o-lagos-paron και https://www.efsyn.gr/ellada/koinonia/234488_ston-ebro-kai-poylen-tis-lepen

και παιδιών που έφταναν μέσα σε βάρκα στη Μυτιλήνη, αλλά και ενάντια σε δημοσιογράφους και μέλη ανθρωπιστικών οργανώσεων.

Στον απόηχο της “κρίσης” του Μαρτίου του 2020, η στρατιωτικοποίηση των συνόρων³⁰ “απαίτησε” την αγορά και προμήθεια πυρομαχικών, χειροβομβίδων, χημικών ουσιών, δακρυγόνων και εξοπλισμού «προς κάλυψη έκτακτων και απρόβλεπτων επιχειρησιακών αναγκών της Ελληνικής Αστυνομίας για την αντιμετώπιση των μεταναστευτικών ροών στην περιοχή του Έβρου», της τάξεως των 2,180,520.00 ευρώ. Η δημιουργία και επισκευή του φράκτη στον Έβρο κόστισε τουλάχιστον 62 εκατομμύρια, παρόλο που, λόγω της μορφολογίας του εδάφους και της περιοχής, η κατασκευή του είναι συμβολικής κυρίως σημασίας. Η αγορά θερμικών καμερών, αισθητήρων και drones³¹ (Παπαδόπουλος, 13/07/2020), η αγορά και χρήση των δύο ηχητικών-ηχοβολιστικών συστημάτων των Long Range Acoustic Device (LRAD)³² (Σπυρόπουλος, 30/09/2020), η μίσθωση του υπερσύγχρονου αερόστατου επιτήρησης Zeppelin, με κόστος μίσθωσης 3.000.000 στους τέσσερις με έξι μήνες³³ (Evros-News.gr, 19/07/2021), συναπαρτίζουν κάποιες εκ των σοβαρών επενδύσεων στην στρατιωτική βιομηχανία επιτήρησης, προκειμένου να εμποδιστούν οι κυνηγημένοι από συγκρούσεις, πολέμους και την πείνα άνθρωποι. Επιπροσθέτως, τον Μάρτιο του 2021 διενεργείται διαγωνισμός³⁴ για τις εργασίες περίφραξης και εγκατάστασης υποδομών ασφάλειας στις Δομές της ενδοχώρας, εκτιμώμενης αξίας 28.406.664,99 ευρώ. Είναι, άραγε, τόσο κρίσιμη η ανέγερση φράκτη γύρω από τις δομές φιλοξενίας, όταν υπάρχουν άνθρωποι που πραγματικά αναγκάζονται να κοιμούνται στο δρόμο ή σε άθλιες συνθήκες;

Η αγωνιώδης αυτή ανάγκη για προστασία από τους πρόσφυγες, σε τι βασίζεται; Γιατί παραβλέπεται με τόσο προκλητικό τρόπο ότι οι συγκρούσεις και ο πόλεμος στις κυριότερες χώρες καταγωγής των αιτούντων διεθνή προστασία, από το Αφγανιστάν, το Ιράκ, τη Συρία, αποτελούν μια συνεχιζόμενη πολιτική επιλογή συγκεκριμένων δρώντων κρατών από την αποικιοκρατία και τον Ψυχρό πόλεμο μέχρι τις μέρες μας; Η καταστροφή του Αφγανιστάν και του Ιράκ αποτελούν κραυγαλέα παραδείγματα επέμ-

³⁰ <https://www.humanrights360.org/defending-human-rights-in-times-of-border-militarization/#3>

³¹ <https://www.kathimerini.gr/1087168/article/epikairothta/politikh/synoriakoi-elegxoi-me-e3eligmena-yhfiaka-systhmata?fbclid=IwAR1Uk6jyMKx3w67Mjt8ECqByWGltqZFjoHaul9vzj-EqRO9y9pQCKmDtABk>

³² <https://www.thetoc.gr/koinwnia/article/lrad-ta-nea-uper-ola-tis-elas-enantia-stin-tourkiki-proklitikitita-ston-ebro-binteo/>

³³ Αλεξανδρούπολη: Ξεκίνησε την επιτήρηση των συνόρων το υπερσύγχρονο αερόστατο “Zeppelin” της FRONTEX – EVROS NEWS (evros-news.gr)

³⁴ Κοινή Υπουργική Απόφαση 778/2021 - ΦΕΚ 317/Β/29-1-2021 - Πρόσφυγες - Πολιτικό Ασυλο (e-nomothesia.gr)

βασης, ή καλύτερα, παρέμβασης των δυτικών χωρών και καταστροφής, που δεν είναι της παρούσης η ανάλυση τους.

β. Covid 19 και οι επιπτώσεις της πανδημίας στους πρόσφυγες

Σε αυτό το κείμενο, θα επιμείνουμε στην επίπτωση που είχε η πανδημία και η πολιτική της διαχείριση στη ζωή των παιδιών των προσφύγων και, κυρίως, όσων διαμένουν στα camps, στις δομές φιλοξενίας, όσον αφορά στην πρόσβαση τους στην εκπαίδευση.

Η Συνήγορος του παιδιού, στο πόρισμα της³⁵, αναφέρει ότι «ο αριθμός εγγραφών παιδιών των δομών του Υπ. Μετανάστευσης και των ΚΥΤ στα σχολεία απέχει δραματικά από την πραγματική φοίτησή τους. Είναι αξιοσημείωτο ότι στο σύνολο των δομών, από τα 10.431 παιδιά σχολικής ηλικίας είχε εγγραφεί ποσοστό 62%¹¹ αλλά έως τις αρχές Ιανουαρίου φοιτούσε μόλις ποσοστό 14,2% (δηλ. μόλις 1.483 παιδιά), στην πραγματικότητα μάλιστα ακόμη μικρότερο, εξαιτίας της αυξημένης σχολικής διαρροής που σχετίζεται με τις δυσλειτουργίες του συστήματος. Οι κύριοι λόγοι για τη μη φοίτηση -πέραν της εγκατάλειψης- ήταν, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν από τους ΣΕΠ, η μη έγκαιρη λειτουργία των ΔΥΕΠ, η μη στελέχωση ή η ελλιπής στελέχωση των Τάξεων Υποδοχής, η μη διασφάλιση της μεταφοράς των μαθητών/τριών στα σχολεία, οι ελλείψεις στους εμβολιασμούς και τη χορήγηση ΑΔΥΜ και ο περιορισμός κυκλοφορίας των πληθυσμών πολλών δομών σύμφωνα με τις εκάστοτε ΚΥΑ».

Επί της ουσίας, ο περιορισμός κυκλοφορίας στις δομές βάσει των επαναλαμβανόμενων ΚΥΑ, σε συνδυασμό με τη μη διασφάλιση της μεταφοράς των μαθητών/τριών στα γειτονικά σχολεία και τη μη παροχή υλικοτεχνικής κάλυψης στις δομές για την τηλεκατάρτιση σε συνθήκες πανδημίας, οδήγησε στον αποκλεισμό των παιδιών από τη δημόσια εκπαίδευση. Ενδεικτική της στάσης αυτής, ήταν η απόφαση του Δήμου Χαλκιδέων για τη μη φοίτηση των παιδιών της δομής φιλοξενίας της Ριτσώνας³⁶ στη δημόσια Πρωτοβάθμια εκπαίδευση, μεταθέτοντας τους πιθανούς κινδύνους εξαιτίας της πανδημίας στα παιδιά των προσφύγων, γεγονός, όμως, που ξεσήκωσε μια σειρά αντιδράσεων υπέρ της φοίτησης των παιδιών των προσφύγων στα τοπικά σχολεία.

Ωστόσο, η δράση των Συντονιστών Εκπαίδευσης Προσφύγων, των διευθυντριών, καθηγητών και καθηγητριών, ιδίως στη Χαλκίδα και στη Ρι-

³⁵ <https://www.synigoros.gr/resources/docs/20210420-porisma.pdf>

³⁶ <https://dimoschalkideon.gr/to-dimotiko-symvoylio-apofasise-omofona-schetika-me-to-zitima-tis-neas-egkatakastasis-mathiton-prosfygon/>

τσώνα, με τις οποίες συνεργαζόμαστε για το δικαίωμα στην πρόσβαση των παιδιών των προσφύγων στην εκπαίδευση, αφήνει να διαφανεί μια ελπίδα για το μέλλον³⁷.

III. Η Ευρωπαϊκή Συμφωνία για το Άσυλο και τη Μετανάστευση

Η Ευρωπαϊκή Συμφωνία για το Άσυλο και τη Μετανάστευση³⁸ συνιστά το αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εντός και εκτός αυτής, προς μια κοινή διαχείριση του Ασύλου και της Μετανάστευσης. Η Συμφωνία δεν έχει ακόμα ψηφιστεί και είναι αμφίβολο το αν θα φτάσει στο Ευρωκοινοβούλιο. Οι ιεραρχικές σχέσεις των κρατών εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποδεικνύονται όταν πρόκειται για τη διαχείριση ζητημάτων που σχετίζονται με την παροχή διεθνούς προστασίας και ρύθμιση του προσφυγικού. Δυστυχώς, η Συμφωνία, δεν έρχεται να επιλύσει τα σοβαρά προβλήματα που επέβαλαν οι κανονισμοί Δουβλίνο I, II και III, με τον εγκλωβισμό των προσφύγων στις χώρες της πρώτης υποδοχής, ήτοι των χωρών του Νότου, κατά πρώτο λόγο. Αντίθετα, έρχεται να παγιώσει και να κανονικοποιήσει παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως τον εγκλωβισμό των αιτούντων διεθνή προστασία στα νησιά και στα σύνορα της χώρας, εντός μεγάλης έκτασης Κέντρων Υποδοχής και Ταυτοποίησης, που θα συνδέονται σε ευθεία γραμμή και παραπομπή με κέντρα κράτησης και Προαναχωρησιακά Κέντρα Κράτησης. Οι προβληματικές, χωρίς διαδικαστικές εγγυήσεις “διαδικασίες συνόρων” επεκτείνονται σε όλο το σύστημα ασύλου της επικράτειας και συνιστούν τη βασική πραγματικότητα, η οποία μπορεί, τελικά, να επιβάλλεται και σε αιτούντες στην ενδοχώρα. Ο μηχανισμός “αλληλεγγύης” απαρτίζει μια βάρβαρη, κυνική και προκλητική παραμόρφωση της έννοιας της αλληλεγγύης, καθώς την ορίζει κυρίως ως χορηγία επιστροφής. Τα κράτη είναι αλληλέγγυα στην κράτηση και στην επιστροφή όσων δε θεωρούνται πρόσφυγες, μέσα από γοργές και συνοπτικές διαδικασίες. Σε περιόδους “κρίσεις” (το τι είναι κρίση και ποιος την ορίζει είναι άλλο ζήτημα), τα κράτη-μέλη που δε δέχονται μετεγκατάσταση προσφύγων στο έδαφος τους υποχρεούνται να καταβάλλουν τα έξοδα επιστροφής όσων επιλέξουν από το Κράτος Υποδοχής. Το Κράτος - Χορηγός, σε περίπτωση που δεν επιστραφούν οι άνθρωποι στην χώρα καταγωγής,

³⁷ <https://www.humanrights360.org/el/i-katapatisi-ton-dikaiomaton-ton-prosfygon-stin-ellad-yp-to-prisma-tis-eyropaikis-symfonias-gia-to-asylo-kai-ti-metanasteysis-paleyontas-me-to-skotadi/#5>

³⁸ <https://www.humanrights360.org/the-european-and-national-asylum-policy-at-the-land-borders-of-evros/#1>

λαμβάνει 10.000 ευρώ ανά άτομο, και αναλαμβάνει να το μεταφέρει στο έδαφος του Κράτους - Χορηγού προκειμένου να το επιστρέψει στη χώρα καταγωγής. Μια ολόκληρη βιομηχανία κατασκευής “παράνομων”, παράτυπων ανθρώπων δημιουργείται, η οποία καταφανώς αντικειμενοποιεί τους ανθρώπους, μετατρέποντας τους σε “εμπορεύματα” προς ανταλλαγή και εξαγορά. Δυστυχώς, το αποικιακό παρελθόν της Ευρώπης είναι, ακόμη, παρόν. Η Ευρωπαϊκή Συμφωνία, όμως, για το Άσυλο δεν αφορά μόνο τους πρόσφυγες, αφορά και τις χώρες του Νότου, που μετατρέπονται σε εκτεταμένους χώρους κράτησης ή στρατοπέδων προσφύγων (αντιστοίχων της Μόριας), επενδύοντας τεράστια ποσά στην “ασφάλεια”, στην επιτήρηση και στην καταστολή αντί σε όσα πραγματικά χρειαζόμαστε, στην εκπαίδευση, στην ένταξη των προσφύγων ή και στην προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας.

IV. Συμπεράσματα

Εντός της παρούσας συνθήκης, όπου σταδιακά και οργανωμένα, γίνεται προσπάθεια να κατασκευαστούν οι πρόσφυγες, προσφύγισες, μετανάστες και μετανάστριες ως “εθνικός κίνδυνος” και “ασύμμετρη απειλή”, υπάρχουν πολλοί και πολλές, είτε από τη θέση εργασίας τους είτε με γνώμονα την αλληλεγγύη, οι οποίοι προσπαθούν να αναδείξουν θετικές πτυχές του ζητήματος και να αγωνιστούν υπέρ της ουσιαστικής ένταξης των προσφύγων στις τοπικές κοινωνίες. Σε αυτή τη θέση, που προτάσσει τη γνωριμία με τον Άλλο ή Άλλη, την αναγνώριση του αλληλεπιδραστικού πλούτου που έχει να προσφέρει και της δυναμικής του, η οποία μπορεί να συνδράμει στις τοπικές κοινωνίες, όπου, γενικά, προκρίνεται η συμπερίληψη και όχι η αποτροπή ή η απομόνωση, βρίσκεται η ελπίδα. Χρειαζόμαστε όλες και όλοι, και όχι μόνο οι πρόσφυγες, μια κοινωνία ανοιχτή στον κυνηγημένο και υποστηρικτική στον πιο ευάλωτο, που προωθεί τις αξίες της αλληλεγγύης και του σεβασμού στον Άλλο, αναγνωρίζει τα κοινά που μας ενώνουν και μετατρέπει σε καταφατικό πλουραλισμό τις όποιες διαφορές και, προπαντός, τις διαφορετικές εμπειρίες.

Τέλος, έχει σημασία να κρατήσουμε από τη χρονιά που μας πέρασε την απόφαση στη δίκη της Χρυσής Αυγής. Στις 7 Οκτωβρίου του 2020, το Τριμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων Αθηνών έκρινε ένοχη την ηγεσία της νεοναζιστικής οργάνωσης και του πολιτικού κόμματος της Χρυσής Αυγής για την κατηγορία της διεύθυνσης της εγκληματικής οργάνωσης, καθώς και τα μέλη των ταγμάτων εφόδου της Νίκαιας και του Περάματος για την κατηγορία της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση. Κρίθηκαν, επίσης, ένοχοι και για τη

συνέργεια στην ανθρωποκτονία του Παύλου Φύσσα, την απόπειρα ανθρωποκτονίας των Αιγύπτιων αλιεργατών, αλλά και την επίθεση στους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ. Η καταδίκη αυτή της ηγεσίας και των μελών της Χρυσής Αυγής συγκροτεί μια σημαντική παρακαταθήκη για το μέλλον και, πάνω απ' όλα, τη δυνατότητα να μπορούμε να κυκλοφορούμε στους δρόμους της Αθήνας, της Νίκαιας και άλλων περιοχών ελεύθεροι και ελεύθερες, χωρίς φόβο ότι θα βρεθούμε μπροστά σε μια βίαιη επίθεση των μελών της Χρυσής Αυγής. Η καταδίκη αυτή όμως, επιπλέον, συνιστά μια σημαντική παρακαταθήκη, επειδή, μαζί με την ηγεσία της Χρυσής Αυγής, απονομιμοποιήθηκε και, ως έναν μεγάλο βαθμό, καταδικάστηκε μία ρατσιστική ρητορική, καθώς και η οργανωμένη βία απέναντι στους πιο ευάλωτους νομικά και πολιτικά στην ελληνική κοινωνία, τους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Ενδεικτική της βαρυσημαντικότητας του γεγονότος είναι η δήλωση του διευθυντή της Διεθνούς Αμνηστίας, Νιλς Μουίζνιεκς, ο οποίος τόνισε πως η ετυμηγορία για την Χρυσή Αυγή «στέλνει ένα ξεκάθαρο μήνυμα σε πολιτικές ομάδες με επιθετικές ατζέντες ενάντια στους μετανάστες/ριες και τα ανθρώπινα δικαιώματα, στην Ελλάδα και σε ολόκληρη την Ευρώπη, ότι η βίαιη και ρατσιστική εγκληματική δραστηριότητα, είτε διαπράττεται από άτομα στον δρόμο είτε από μέλη του Κοινοβουλίου, δεν θα μείνει ατιμώρητη³⁹» (Καλλιμάνης & Τέσση, 07/10/2020).

Σε αυτές τις στιγμές αλληλεγγύης και αντίστασης ενάντια στη ναζιστική βία και στον ρατσισμό, στις στιγμές που τα παιδιά στα σχολεία υποδέχονται τον Άλλο και συνυπάρχουν με τα παιδιά των προσφύγων, πρέπει αυτά τα ιδανικά να ισχυροποιήσουμε και να προσπαθήσουμε να αντιστρέψουμε αυτόν τον προσανατολισμό στην βαρβαρότητα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ – ΔΙΚΤΥΟΓΡΑΦΙΑ

Βιβλία

Traverso, E. (2013). *Οι ρίζες της Ναζιστικής βίας. Μια ευρωπαϊκή γενεαλογία* (Ν. Κούρκουλος, Μετ.). Αθήνα: Εκδόσεις του Εικοστού Πρώτου.

Ιστότοποι

CNN Greece (16/08/2021). Μπαράκνς για Αφγανιστάν: Η Ελλάδα δε θα είναι πύλη

³⁹ https://www.efsyn.gr/ellada/dikaiosyni/i-diki-tis-hrysis-aygis/263097_istoriki-katadiki-tis-hrysis-aygis

- εισόδου για ένα νέο κύμα προσφύγων. *CNN Greece*. Ανακτήθηκε από <https://www.cnn.gr/politiki/story/278049/mitarakis-gia-afganistan-h-ellada-den-tha-einai-pyli-eisodoy-gia-ena-neo-kyma-prosfygon>
- <https://dimoschalkideon.gr/to-dimotiko-symvoyl-io-afofasise-omofona-schetika-me-to-zitima-tis-neas-egkatastasis-mathiton-prosfygon/>
- <http://estia.unhcr.gr/en/home/>
- Evros-News.gr (19/07/2021). Αλεξανδρούπολη: Ξεκίνησε την επιτήρηση των συνόρων το υπερούχρονο αερόστατο «Zeppelin» της Frontex. *Evros-News.gr*. Ανακτήθηκε από <https://www.evros-news.gr/2021/07/19/%CE%B1%CE%BB%CE%B5%CE%BE%CE%B1%CE%BD%CE%B4%CF%81%CE%BF%CF%8D%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B7-%CE%BE%CE%B5%CE%BA%CE%AF%CE%BD%CE%B7%CF%83%CE%B5-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%84%CE%AE%CF%81%CE%B7/>
- Η Εφημερίδα των Συντακτών (06/03/2021). Όπου γάμος και... χαρά ο Λαγός παρών. *Ανεξάρτητη Συνεταιριστική Εφημερίδα EfSyn.gr*. Ανακτήθηκε από https://www.efsyn.gr/politiki/paraskinia/234031_ory-gamos-kai-hara-o-lagos-paron
- Η Εφημερίδα των Συντακτών (10/03/2020). Στον Έβρο και το... πουλέν της Λεπέν. *Ανεξάρτητη Συνεταιριστική Εφημερίδα EfSyn.gr*. Ανακτήθηκε από https://www.efsyn.gr/ellada/koinonia/234488_ston-ebro-kai-poulen-tis-lepen
- Η Εφημερίδα των Συντακτών (17/08/2021). Ο ρόλος της Τουρκίας την επόμενη μέρα στο Αφγανιστάν. *Ανεξάρτητη Συνεταιριστική Εφημερίδα EfSyn.gr*. Ανακτήθηκε από https://www.efsyn.gr/kosmos/eyropi/306730_o-rolis-tis-toyrkias-tin-epomeni-imerastostofanistan
- Καλλιμάνης, Χ. & Τέσση, Γ. (07/10/2020). Ιστορική Καταδίκη της Χρυσής Αυγής. *Ανεξάρτητη Συνεταιριστική Εφημερίδα EfSyn.gr*. Ανακτήθηκε από https://www.efsyn.gr/ellada/dikaiosyni/i-diki-tis-hrYSIS-aygis/263097_istoriki-katadiki-tis-hrYSIS-aygis
- Κολοβός, Α. Κ. (05/06/2020). Κρίση στον Έβρο: Η Ολιστική Προσέγγιση και οι Προκλήσεις για Ολοκληρωμένη Δράση. Ανακτήθηκε από <https://www.eliamer.gr/publication/%CE%BA%CF%81%CE%AF%CF%83%CE%B7-%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BD-%CE%AD%CE%B2%CF%81%CE%BF-%CE%B7-%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%83%CE%AD%CE%B3%CE%B3%CE%B9%CF%83%CE%B7/>
- <https://www.humanrights360.org/defending-human-rights-in-times-of-border-militarization/#3>
- <https://www.humanrights360.org/defending-human-rights-in-times-of-border-militarization/#4>
- <https://www.humanrights360.org/the-european-and-national-asylum-policy-at-the-land-borders-of-evros/#4>
- <https://www.humanrights360.org/el/i-katapatisi-ton-dikaiomaton-ton-prosfygonstin-ellada-y-po-to-prisma-tis-eyropaikis-symfonias-gia-to-asylo-kai-ti-metanasteysis-paleyontas-me-to-skotadi/#2>
- <https://www.humanrights360.org/el/i-katapatisi-ton-dikaiomaton-ton-prosfygonstin-ellada-y-po-to-prisma-tis-eyropaikis-symfonias-gia-to-asylo-kai-ti-metanasteysis-paleyontas-me-to-skotadi/#5>
- <https://www.humanrights360.org/the-european-and-national-asylum-policy-at-the-land-borders-of-evros/#4>

land-borders-of-evros/#1

Παπαδόπουλος, Γ. (13/07/2020). Συνοριακοί έλεγχοι με εξελιγμένα ψηφιακά συστήματα. *Η Καθημερινή*. Ανακτήθηκε από <https://www.kathimerini.gr/1087168/article/epikairothta/politikh/synoriakoi-elegxoi-me-e3eligmena-yhfiaka-systhmata?fbclid=IwAR1Uk6jyMKx3w67Mjt8ECqByWGlqZFJoHaul9vzj-EqRO9y9pQCKmDtABk>
<https://reporting.unhcr.org/sites/default/files/Statistical%20Factsheet%20Onward%20movements%20of%20Afghan%20refugees%20March-April%202021.pdf>

Σπυρόπουλος, Π. (30/09/2020). LRAD: Αυτά είναι τα δύο νέα «υπερόπλα» της ΕΛΑΣ ενάντια στην τουρκική προκλητικότητα στον Έβρο - Τέλος στις «οργανωμένες» εφόδους μεταναστών [Βίντεο]. THETOC. Ανακτήθηκε από <https://www.thetoc.gr/koinwnia/article/lrad-ta-nea-uper-opla-tis-elas-enantia-stin-tourkiki-proklitikotita-ston-ebro-binteo/>
https://www.synigoros.gr/resources/060521-pushbacks-interim-report_gr.pdf
<https://www.unhcr.org/tr/en/unhcr-turkey-stats>